

[P. Andersen.]

anderledes velvilligt stemt overfor Aalborg, end de Herrer var, idet der fra vort Partis Side i Landstinget blev stillet Ændringsforslag, gaaende ud paa, at Aalborgskolen skulde bevare sin Skibsførerafdeling. Dette Ændringsforslag var ogsaa paa Tale her i Salen, og vi fastholdt det ved første og anden Behandling; men imellem anden og tredje Behandling kom der Forhandlinger i Gang, som resulterede i, at vi trak Ændringsforslaget tilbage. Men i hvert Fald ligger Forholdet saaledes, at den Stilling, som er indtaget overfor Aalborg By og Aalborg Skole i Aarenes Løb, har været Modstand fra Venstres og Venstres Regeringers Side, men den har været af bevarende Karakter fra vor Side saa langt som muligt.

Nu har det jo vist sig, at Forholdene har udviklet sig paa en saadan Maade, at Muligheden for en Bevarelse ikke er til Stede længere. Thi heller ikke Tidspunktet for Nedlæggelsen, naar Hensyn tages til Elevantallet, kan forbavse de Herrer af Venstre. Minister Rothe nedlagde i 1922 Rønne Skole, som i det sidste Tiaar havde haft gennemsnitlig 8 Elever. Forskellen paa det Gennemsnitsantal af Elever, der var i Rønne Skole, den Gang denne blev nedlagt, og Elevantallet i Aalborg Skole nu er jo ikke synderlig stor og kan altsaa ikke anføres som Argument for, at der sker Aalborg Skole nogen stor Uret i Sammenligning med den Uret, der blev begaaet overfor Rønne i 1922 af Venstreministeriet. Hvorledes man end ser paa det, forekommer det mig, at de Herrer staar paa en meget svag Grund, naar de argumenterer saa stærkt for, at Aalborg Skole skal bevares, medens man hidtil til enhver Tid har haft et helt andet Standpunkt med Hensyn til Skoler af den Art.

Det ærede Medlem Hr. Elmquist var saa venlig at gøre opmærksom paa, at jeg boede i Svendborg, og at derfor den Stilling, jeg indtog til dette Spørgsmaal, var dikteret af Hensynet til den By, hvori jeg boede. Det kan jeg dog ikke indse; dette Spørgsmaal er jo Svendborg By og Svendborg Skole ganske uvedkommende. Ganske vist har Svendborg Skole nogle Elever fra Nordjylland, ogsaa Elever fra Aalborg, som tager til Svendborg for at tage deres Navigationseksamen dér. Men det kan alligevel ikke gøre dette Spørgsmaal til et Svendborg-Spørgsmaal. Men hvis det ærede Medlem mener, at der ligger et Svendborg-Spørgsmaal i denne Sag, saa synes jeg, at han burde stille sig ved Siden af mig; thi det ærede Medlem er jo ogsaa Borger i

Svendborg. Selv om det ærede Medlem ikke bor i selve Byen endnu, men driver en stor Virksomhed dér, bør han dog staa ved Siden af mig i Stedet for at staa her og tale om sin Kærlighed til Svendborg, som han ikke beviser ved nogen Handling.

Naar man hører det ærede Medlem Hr. Elmquist staa og forklare, med hvór mange forskellige Befordringer og i hvor stort Tal Eleverne i Tidens Løb er kommet til Aalborg for at læse paa Skolen dér, faar man Indtryk af, at det har været en hel Hær i Opmarch. Det maa da have gaaet denne Hær, som det ogsaa er gaaet andre Hære i tidligere Tid: der er altid en Del, der falder fra paa Vejen, paa Marchen fremad, som en Opsamlertrop maa tage sig af. For de er sikkert ikke naaet frem alle sammen; ellers vilde Skolen jo have haft et ganske andet Elevantal, end den har kunnet fremvise i de senere Aaringer. Heller ikke synes jeg, det ærede Medlem var saa heldig med sin Fremhæven af, at Skolen i Tidsrummet fra 1925—26 til 1930 havde haft henholdsvis 25, 15, 14 og 19 Elever; thi naar man ser paa Antallet af dem, der har taget Eksamen, maa man nok spørge: Hvor i al Verden er de Elever blevet af? Eksamen har de i hvert Fald ikke taget. Og saa forekommer det mig, at naar man anstiller disse Betragtninger, har det ærede Medlem ikke tjent Aalborg Skole med at fremhæve saa stærkt, hvor mange Elever der har været dér.

Endelig svang det ærede Medlem sig op til at deklamere, at for saa vidt Udviklingen var gaaet sin normale Gang og Skibsførerklassen ikke var blevet nedlagt, vilde der have været 40 Elever i Stedet for den halve Snes, der nu er. Det ærede Medlem har altsaa, som den højtærede Minister ogsaa gjorde opmærksom paa, slet ikke bemærket, hvad der er sket. Det er saa meget mere forbavsende, som det ærede Medlem jo selv har haft en Finger med i adskilligt af det, der er sket med Hensyn til vor Sejlskibsfaades Undergang, ikke saaledes at forstaa, at det ærede Medlem har torpederet nogle af disse Skibe eller været med til at ødelægge dem, men han har været med i Forhandlinger, som angik Skibssalg til fremmede Lande.

Det ærede Medlem er sikkert heller ikke uvidende om, hvad der blev betroet mig for nogle Dage siden, at der nu atter er 4 Skonerter paa Thuro, som sælges ud af Landet, fordi man ikke har Evne til at bevare dem, saaledes at hele den stolte Sejlskibsfaade, som har hørt under Svendborg Toldsted, nu forsvinder.

Snart er der ikke flere Skibe tilbage, og